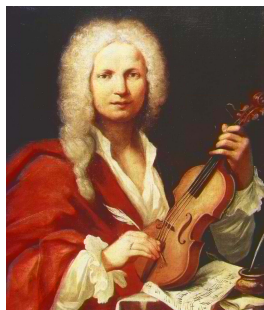

Simplicissimus @ MüPa vol. 3

Antonio VIVALDI
(1678-1741)

Nicolas CHÉDEVILLE
(1705-1782)

Le Printemps, ou Les Saisons Amusantes

[A tavasz, avagy a mulatságos évszakok]

Concerto I
Le Printems

[A tavasz]

Concerto II
Les Plaisirs de l'Ete

[A nyár élvezete]

Concerto III
La Moisson

[Az aratás]

Concerto IV
L'Automne

[Az ősz]

Concerto V
Les Plaisirs de la St. Martin
[Szt. Márton ünnepének gyönyöre]

Concerto VI
L'Hiver
[A tél]

Ifj. SZERÉNYI Béla - tekerőlant (szóló)

KÉRINGER Dávid - furulya

VIZELI Máté - hegedű

KIRÁLY Tamás - nagybőgő

NAGY Réka - cselló

KONTA Noémi - csembaló

[korhű hangszereken, a'=415hz]

Bár a tekerőlant a középkor óta folyamatosan létezik, a reneszánszot követően egyre inkább kiszorult a művészi zenéből és a parasztság hangszere lett. Az 1789-es forradalom előtti francia arisztokrácia szemében azonban az instrumentum az – elképzelt – boldog paraszti lét szimbólumává vált; emiatt körülben egy időben divattá vált a tekerőlantozás.

Antonio Vivaldi 1711-ben megjelent op. 3-as concerto-sorozatával nem csak egy új fejezetet nyitott a zene történetében, hanem saját korában is rendkívül népszerűvé, mintaértékűvé vált. Pályafutásának és népszerűségének csúcsán, 1725-ben jelent meg op. 8-as *Il cimento dell'armonia e dell'invenzione* (A harmónia és a találékonyság erőpróbája) című gyűjteménye, amely a híres A négy évszak c. hegedűverseny-ciklust is magában foglalja.

Nicolas Chédeville 1739-ben megjelent sorozata egyszerre két divathullámot lovagolt meg: a tekerőlant, mint műzenei hangszer (újra)felfedezését és Antonio Vivaldi concertóinak népszerűségét. Chédeville mindezt azért tehette meg, mert tekerőlantosként kizárólagos jogot szerzett Vivaldi műveinek franciaországi terjesztésére; ezt kihasználva jelentetett meg Vivaldi műveit felhasználó, újraértelmező darabokat, illetve saját műveket az olasz mester neve alatt.

Az előbbi csoportba tartozik a mai délután Magyarországon elsőként felcsendülő *Les Saisons Amusantes* sorozat, amely ugyan az *Il cimento...* opusból merít, de Chédeville évszakjainak tételei – a Tavaszt leszámítva – nem egyeznek meg az eredetivel.

ifj. Szerényi Béla 1996-ban született Budapesten. Édesapja, Szerényi Béla muzsikusként, tanár és aranykoszorús hangszerkészítő mester, édesanyja, Kóta Judit szintén énekes. Három éves kora óta zenél és táncol a Csillagszemű Táncegyüttesben. Négy éves korában már a Bokros zenekarban koncertezett, szintén 2000-ben a világ legnagyobb tekerőfesztiválján lépett fel Saint-Chartierben. 2001-ben debütált nagyszínpadon, a belgiumi Gooikban.

A 10. évfolyam végéig az Árpád Gimnáziumba járt, majd ettől a tanévtől a Szent István Király Zeneművészeti Szakközépiskola 11. évfolyamán folytatja tanulmányait szaxofon szakon. Érettségi után a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem népzene tanszékére készül. ifj. Szerényi a tekerőlanton és a szaxofonon kívül furulyán, klarinéton és tárogatón játszik.

Eddigi pályafutása alatt már olyan nevekkel játszott együtt, mint Borbély Mihály (Vujicsics), Havasréti Pál és Lányi György (Téka), Juhász Zoltán, valamint Szirtes Edina Mókus és Nagy János (Monamo), illetve Sebestyén Márta. Természetesen a Szerényi-család is sokat szerepel zenekarként, szerte a világban: 2012-ben édesapjával és öccsével Kanadában adott koncerteket.

2010-ben és 2013-ban is felkerült a *Tánc ház-Népzene*, illetve az *Új élő népzene* lemezekre. Sebestyén Márta *Angyali szó zengedez* című lemezén tekerőlantozik és tárogatózik. A tavaly megjelent *Betlehem*, *Betlehem* című karácsonyi lemezen édesapjával és öccsével közösen játszik. A Bokros zenekar 2014-ben megjelent XVII. című CD-jén tekerőn, klarinéton és tárogatón működik közre.

2009-ben kiemelt díjjal nyerte meg a Gödöllői Népzenei Versenyt, a *Felszállott a páva* verseny televíziós fordulójába egyedülként jutott be szólistaként tekerővel.

ifj. Szerényi Béla mindemellett népdal gyűjtőként és táncosként is aktív: többek között szólót táncolt 2014. márciusában Ránki György: *Pomádé király új ruhája* c. gyerekoperájában.

„A legvidámabb barokk” (Keszthelyi Imre nyomán), az Antré-díjas **Simplicissimus** egy 2012. április 30-i kamarakonzertet követően alakult meg: az alkalmi formáció tagjai a hangverseny sikerén felbuzdulva a megkezdett közös munka folytatása mellett döntöttek. Az együttes azóta több teltházas koncertet adott a Művészetek Palotája Üvegtermében, illetve fellépett az Óbudai Társaskörben, a Zenetudományi Intézet (volt Erdődy-palota) Bartók-termében, a Nádor-teremben, a Nagytétényi Kastélyban, a Hátsó Kapuban, a Rózsavölgyi Szalonban és Budapest jelentősebb templomaiban. A társulat megfordult továbbá a Művészetek Völgyében (2013), a Palotanegyed Fesztiválon és a Győri Barokk Esküvőn (2014), illetve fellépett az Antré Fesztivál 1.0 keretében (amely tehetségkutató fesztivál díját is elnyerte), mindemellett a Tilos Rádióban három alkalommal adott élő stúdiókoncertet.

A Simplicissimus repertoárja a késő reneszánsztól egészen a 19. század végéig ível; műsoraik gerincét elsősorban a 17. század második-, és a 18. század első felének kamarazenei termése adja. Az együttes rugalmas méretű és összeállítású: általában 5-6 fős, de tarott koncertet már három, illetve húsz hangszeressel is.

Az ensemble korhű hangszereken játszik, de céljuk emellett az is, hogy az adott korszak hangzásvilágának és előadói stílusának restaurálásán túl a zeneművek hasonló relevációval hassanak, mint hajdanán.

A névválasztással a formáció az 1600-as években élt német író és komponista, a magyar zenei életéről is tudósító Daniel Speer előtt tiszteleg, aki regényeit *Ungarischer oder Dacianischer Simplicissimus* írói álnéven publikálta. Azonban Speer is kölcsönözte a nevet, mégpedig H. J. Ch. von Grimmshausen azonos című regényének főszereplőjétől, aki a történet szerint a harmincéves háború idején fél Európát bebarangolja és ezerféle kalandba keveredik. A kalandozás pedig a barokk Simplicissimus eme kései utódára is jellemző: az együttes munkája és előadásai egyaránt hasonlíthatók egy korok, stílusok – műzene, szórakoztató zene, népzene

– és nemzetek zenéi közötti utazáshoz. A „túravezető”, az együttes művészeti vezetője Németh Zsombor.

